

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skoleblad for Helsingør højere Almenskole.

Nr. 3

Lørdag den 30. November 1918

3. Aarg.

DET UNGE DANMARK.

VERDENSKRIGEN var almindeligt Samtaleemne — ogsaa før den blev Faktum. Man vidste, den vilde komme engang. Man vejede Chancer. Man diskuterede Spørgsmaalet om, hvilke Nationer der vilde blive revet med. Og det stod klart for de fleste, at Danmark decideret vilde blive en Hovedvalplads. Man vænnede sig til Tanken. Man syntes, man var forberedt. Krigen *maatte* komme engang. Alligevel vægrede man sig ved at tro sine egne Sanser, da Telegrafens Verden over forkyndte, at den store Krig var en Kendsgerning. Det kom som Lyn fra skyfri Himmel. Man havde nok fulgt de diplomatiske Forviklinger i Syd-europa efter Mordet i Serajevo. Men diplomatiske Forviklinger havde man været Vidne til saa

ofte før. Og saa skulde det dog denne Gang blive Alvor.

Ingen, der har oplevet det, vil nogensinde kunne glemme de alvorlige Augustdage i 1914. En Bølge af Nervøsitet skyllede hen over Landet. Vilde Krigen komme til os ogsaa?

Det var Rygternes Tid. Sindene var ophidsede og let modtagelige. — Sikringsstyrkens Indkaldelse og Mineudlægningen fortalte os om, hvor alvorligt det hele i Virkeligheden var.

Og det maa siges: vi var ikke blinde for Virkelighedens Alvor i de Dage. Det syntes, som om den danske Folkesjæl var ved at vaagne af sin aarelange Dvale. Man glemte alt Døgnfjas og søgte at se Faren lige i Øjnene. Vi slap den Gang, og Faren er nu ovre for Aaringer. Det hele gik ganske

anderledes, end man i sin vildeste Fantasi havde forestillet sig. Og det, der for Europas største Nationer blev Ødelæggelse og Fordærv, det vendte sig til Gunst for os. En eksempeløs Opgangstid i økonomisk Henseende kom Krigen til at betyde for os.

Der oprandt en Tid, hvor Børsen blev Danmarks Hjerter. Og derfra strømmede Guldet ud til alle Dele af Folket. Velstand tog Bolig, hvor Armod før havde hersket. Der gik Ry af disse Rigmænd, som Krigen havde skabt. Man fortalte om Matadorer, der slog Smut med Guldstykker, og om Fiskere, der tændte deres Pibe ved Tikronesedler. Jo, det var Tider!

Men de, der havde haabet, at Krigen skulde vække og rejse det danske Folk, blev sørgelig skuffede i deres Forventninger. Alt som Velstanden voksede, øgedes ogsaa Sansen for de rent verdslige Ting. Livsnydelse og Velvære er — bevidst eller ubevidst — blevet Folkets højeste Idealer. Og naturligvis har denne Livsbetragtning i højeste Grad øvet sin Indflydelse paa Folkets Syn paa de aandelige Værdier. Den sædelige Slaphed har vundet Terræn — spørg Folk, der har haft med Sikringsstyrken at gøre! De moralske Begreber er blevet kendelig forvirret. „Brødkortmoralen“ er den herskende. Smaa Uredeligheder, der kan forbedre ens Forraad af Levnedsmidler, betragtes som tilladelige. Men man kan maa-ske egentlig ikke fortænke Folk

i, at de ikke tager saa højtidelig med en Erklæring paa „Tro og Love“ overfor en Regering, der ved det vestindiske Salg tog Løgnen i sin Tjeneste.

Ak ja — det vestindiske Salg! Blev det ikke ligesom Symbolet paa dansk Slaphed og Selvopgivelse? Aarings Vanrøgt og Misregering kulminerede i en uværdig Løben fra Ansvar.

Saaledes er da Forholdene herhjemme — i store Træk.

Men hvad er der nu at gøre for at faa Strømmen vendt? Hvorfra skal Frelsen komme? Ja, skal Ukrudtet luges bort, da er det ikke nok at skære Topskuddet af. Det maa rives op med Rode. Og skal det danske Folk blive befriet for det Ukrudt, der i Øjeblikket hæmmer de aandelige Værdiers Vækst, saa maa det luges op fra Grunden. Folket maa lære at anlægge en ganske anden Livstragtning, sætte sig Maal paa længere Sigt. Folket maa have Fremtidens Slægter i Tanken, leve under Evighedens Synsvinkel.

„Det unge Danmark“ er en Bevægelse, der med alle Evner og Kræfter vil kaste sig i Brechen for et Arbejde, der sigter mod en Forandring af det danske Folks Livsbetragtning, saadan som den giver sig Udslag i en egoistisk Higen efter Nydelsen af alle Livsgoder. Kristendommens Aand, ønsker Bevægelsen, skal blive levende i Folket — den Aand, som siger: „Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle de andre Ting gives jer i Tilgift.“

— Eller: „Hvad gavner det et Menneske, om han vandt den hele Verden, men tog Skade paa sin Sjæl.“

Johannes Johnsen, den store afdøde norske Madagaskar-Missionær, har engang sagt: „Det gælder ikke først og fremst at bli lykkelig; det gælder først og fremst at bli vellykket, som vi sprang i Guds Tanke frem.“

En saadan Livsbetragtning er det, „Det unge Danmark“ ønsker, skal blive raadende i det danske Folk. Det gælder ikke først og fremmest om at blive lykkelig. Det gælder om, at vi kan blive klar over Maalet for vort Liv, at vi kan blive trofaste i Kampen for de Idealer, vi har sat som Ledestjerner for vor Tilværelse. Saa faar det gaa med Lykken, som det kan. Derfor maa det danske Folk ogsaa være rede til at ofre og lide, hvis det kræves af os.

At faa en saadan Aand — en Ofrets, en Ansvars Aand — podet ind i Folket, er „Det unge Danmarks“ første og fremmeste Maal. Men desuden har vi paa vort Program sat en Række praktiske Maal som Bannermærker for den opvoksende Blægt. Det er det sønderjydske Spørgsmaal, som nu stunder mod sin Løsning. Vi ønsker at det danske Folk maa staa beredt til at modtage vore Stamfæder Søndens Aa. Vi ønsker, at vi nu ikke skal give os til at strides om denne eller hin Grænse, men at vi roligt skal lægge Afgørelsen i Fredskonferencens Haand, i Tillid til sønderjydernes egne Ønsker

skal faa Lov til at lægge den nye Grænselinie.

Og det danske Folk maa være vaagent og paa Vagt over for alle Farer, saa at de kan afværges, mens de endnu er langt borte. Og der lurer Farer — Farer for vor Handel og Industri — Farer for vor Kultur — Farer for vor egen danske Jord. Og disse Farer maa afværges.

Det maa ikke ske, at fremmed Kapital trænger ind i den danske Handelsverden, saa at vi af fremmede Penge bliver Trælle i vort eget Land. Det maa ikke ske, at den danske Kultur, dansk Presse og Literatur økonomisk bliver afhængig af fremmede Staters Kultur. Og det maa ikke ske, at den danske Jord glider over paa udenlandske Pengemænds Hænder. Vi maa kræve, at Lovgivningsmagten skrider ind og værner os i vort eget Land.

Der er saaledes Opgaver nok — Opgaver indadtil.

Der er fremdeles det store sociale Spørgsmaal, der endnu ligger og venter paa sin Løsning. Dette Spørgsmaal maa det danske Folk samle sig om for at løse. Det maa løses i Enighed og ikke i Ufordragelighed. Vi maa frem ad en Vej, der lader Evnerne bestemme Muligheden i Kampen for Tilværelsen. Ingen maa være hæmmet af de Kaar, hvori han blev født. Ingen Udueligheder maa kunne protegeres frem til Poster, som de ikke kan bestride.

Det var Opgaver indadtil. Men der er ogsaa Opgaver ud-

adtil. Der ligger Muligheder og venter i hele det store *danske Rige*. Vi maa faa Øjnene op for de Muligheder, som Island og Grønland rummer. Det kræver Initiativ, og det maa støttes af Kapital. Den rent statsretslige Ordning lader jo til at blive alt andet end betryggende; men vi maa faa ud af Mulighederne, hvad vi bare kan.

Der er Opgaver nok. Og Opgaver som disse er det, at „Det unge Danmark“ i sin første Kamptid vil arbejde for.

Tidene skifter, og Aaringer frem i Tiden vil Maalene maaske være andre. Men altid vil de blive stillet i den nøjeste Overensstemmelse med den Aand, der er Lidelsens og Offerviljens. Kristendommens Aand raadende i Folket! Det er *Middel*. Og det er det store, det første og det største *Maal*.

Alfred Bindslev.

Betragtninger —

Der er Vaabenstilstand mellem Landene!

Menneskehedens Bøn er opfyldt, dens største Længsel synes virkeliggjort. Efter snart halvfemte Aars Rædsler, der rystede den hele Verden, svinder den sorte, uhyggelige Nat for Fredens Morgenrøde, der synes at varsle en lys Dag for hele Jorden.

Nu vender de tapre Soldater alter hjem og kan virke ved det de har kært, med Bevidstheder om at have vovet alt for det Sag. der var den største for dem alle, Kampen for deres Nations Liv og Fremtid. Efter at de heltmodige Sønner i mere end halvhundrede Maaneder har ofret deres Liv og Blod, og Mødrene deres dyrebare Lykke oprinder nu Freden med al sin Trøst og Vederkvægelse. For dem, der var med, betyder det at de igen kan tage Del i Live med dets Glæder og Sorge med Troen paa det sande og skønne prøvet og lutret i Modgangen. —

Men saa vi, der ikke har været med der, hvor der handledes, vi, som den Lykke var givet at blive skaanet for den grufulde Krig, hvad har vi at snakke med om nu ved Siden af de andre? Hvad var Krigen for os? — En Tid, hvor de manglede paa de Goder, vi var forvænt med, en forstyrrend Tvang til at holde Øjnene aabne. Og Freden da? — Jo, vi har sandelig ogsaa Grund til at være glade for den: Kaffe, Tobak o. s. v., de gode gamle Tider Tilbagevenden, ikke? Og saa Ophør af forskelligartede, generende Foranstaltninger; nu har vi igen Lov at være os selv paa den Maade, at vi ikke be

nøver at være angst og bange for at støde nogen af de store Magter ved saa at gøre det og saa ikke det.

Har vi mere at glædes ved, nu Freden endelig er kommet?

— Det kunde maaske være, at der var mere, selv om, hvor skamløst det end er, det at vi nu igen kan have vores egen Stue for os selv uden noget Vindue aabent ud imod, hvor Kampen raser, er det, der føles maaske mest prisværdigt ved Freden for os. Men det kunde ogsaa være, at vi nu blev krævet for vort Offer, at vi blev nødtte til at give Afkald paa vores dejlige Stueluft, at vi fik at føle nogle af Dønningerne udefra; de kan melde sig paa mangfoldige Maader, vi kan stilles overfor Spørgsmaal, der kræver Ofre for andre, jeg tænker blandt andet paa vor store nationale Sag. Og det kunde tænke sig, at vi havde taget fejl i vore Beregninger, naar vi mente, at nu skulde det gaa glat med at faa tilført Landet den samme Overflod af alt som før Krigen. Fiden til at give vor lille Indsats i den store Kamp for Menneskehedens Fremtid kan snart komme; sæt Dig i de krigstrætte Landes Sted, vilde Du da ikke finde det rimligt, at de Nationer, hvis Ungdom og Værdier blev skaanet, nu skulde være med

at oprette det, der nedbrødes; med hvilken Ret vilde vi i Fremtiden kunde tale om vor Nations Berettigelse til at være selvstændig og fri, naar vi ikke havde været med til at skabe og give vort endda under alle Omstændigheder beskedne Bidrag til den nye ideelle Verden, der forhaabentlig vil blive Følgen af disse Aars Kaos. Lad det være Slut med al „hvad kan det nytte“-Politik, hvor man af „Forsigtighedshensyn“ og Angst og Bæven for det store glemmer, at Betingelserne for at leve og bestaa ikke er en from Indordnen sig og Given efter for alt og alle.

Man kan ikke bestaa ved at blive siddende i Mudderpølen og holde sig oppe ved at træde Vand med smaa blide Spjæt til Siderne, men kast det snavsede Vand bort, og søg saa at faa det rene!

Op med Vinduerne ud til, og lad den giftige, søvndyssende Stuevarme komme ud, saa at ny, frisk Luft kan stømme ind; er der nogen, der hysterisk raaber op om, at den er farlig, saa lad dem for Guds Skyld faa Gigt allesammen, — der er altid nogle, der vil staa sig, Ungdommen kan ikke være saa dybt paavirket af den daarlige Luft, andet end den vil have i Besiddelse Kraft nok til at mod-

staa den rene. Er det voveligt? — Maaske! Men kvæles og dø hen, det vil i modsat Fald blive Følgen.

— en.

Filmsforfatteren.

Det er Nat. Klokkeren er nøjagtig $13\frac{1}{2}$ Sekund over 12. Klangen af det sidste Timeslag er netop i Færd med at dø hen. — Ellers er alt stille. — Hvad er det? Nogen kommer listende! Er det Tyve, Røvere eller Mordere? En Dør aabnes meget forsigtigt, en mørk Haand kommer til Syne; den hæves og — tænder Lyset. Det er Filmsforfatteren, der saaledes gaar til sit Arbejde. Han er traadt ind i et stort Værelse med tilgitrede Vinduer højt oppe under Loftet. Det er for at ingen skal bryde ind og stjæle hans kostbare Manuskripter.

Han er en indtagende ung Mand med et noget forvirret, næsten originalt, Ydre, saasom Haar, der idelig med Ryk maa kastes op paa Hovedet, underligt spillende Øjne i dybe Huler, bevægelige Næsebor; i det hele taget er der et mærkværdig søvngængeragtigt Udtryk i hans Ansigt. — Han er iført en pape-

gøjegrøn Slobrok med blaa og blodrøde Kanter; paa Fødderne har han kinesiske Tøfler med Snabler; desuden er han bevæbnet med en mægtig — Pibe. Denne lægges, da han har taget Plads ved sit Skrivebord, paa en lille Hylde, men, da han ikke kan undvære Røg ved sit Arbejde, sætter han en lang Slange mellem Pibehovedet og Mundstykket. Sidstnævnte stikkes ind mellem hans rosenrøde Læber, og han kan nu ryge uden at blive chicaneret af Pibehovedet eller Slange, i det denne gaar under Bordet op til Hovedet paa Hyliden.

Han fremtager af forskellige Skuffer en Del Papir; nogle rødt og parfumeret (til erotiske Udgydelser), noget simpelt hvidt (til prosaiske Skildringer), noget grøntærnet (til komiske Tragedier) og noget brandgult (til aarive i Stykker, naar han bliver gal). Blyanter og Penne findes ogsaa i rigeligt Udvalg. Nu kan han begynde at arbejde. — Han sutter kraftigt paa Piberen og sidder snart indhyllet i en tæt Taage, saa at man kun svagt skimter ham. Papirsorterne ligger foran ham og venter paa at blive taget i Brug. Men Aanden er endnu ikke kommet over ham, saa han kan ikke sige hvilket Stykke, han skal vælge. Da han har ventet er

Fru Anna Bentzen

Musikinstitut

Stengade 44²

Eline Andersen

Fotografisk Atelier

Telf. 60

Telf. 60

Fotografier fra Spejderne og
Skolen købes.

Erik Heilmann.

— Køb „STRIKS“! —

Abonner paa

„DEN NY TID“.

Pionerorgan for den danske Ungdom.

Udgivet af Landsforeningen „Det unge Danmark“ — Pris 3 Kr. om Aaret.
Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørregade 34², København K.

Vi udsender endnu et Nummer af
STRIKS“ i dette Aar, JULENUMME-
RET, omkring den 21. December.

Ældre Aargange af „STRIKS“ kan
faas til Købs ved Henvendelse til
E. LEISNER.

Helsingør
Telefon 850

Cykleforretningen

„Auto Shop“

N. Rasmussen

Nygade 1
Telefon 850

anbefaler sig med alt vedrørende

Reparation af Cykler. :: Hurtigt, solidt og billigt.

Vulcanisering af Dæk og Slanger

udføres omgaaende.

Lager af alle Cykledele.

Opbevaring af Cykler for Vinteren.

Lygter og Lys, Carbidlamper og Carbid.

Brændere og Rense-Naale.

god Stund paa Aanden, faar han en Idé. Han har et Bind af Forfatteren Cæsar Napoleon Hannibalsen staaende. Værket hedder: „Om Aander at fremmane ad spiritistisk Vej“. Han læser et Kapitel, stiller Boget til Side, begynder at mane. Han rømmer sig, roder op i Haaret, lader det falde ned over Ansigtet og taler nu usammenhængende og mærkelige Ord. Endelig raaber han — næsten hviskende — til Aanden: „Kom frem!“ men Aanden kommer ikke. Han fægter med Armene, river sig i Haaret, kalder igen og banker i Bordet, men alt forgæves. Aanden vil ikke komme. Det brandgule Papir rives i Stykker, og det andet fejes ublidt paa Gulvet, Stolen væltes. Han gaar til Døren, tænder i Entréen (han vil ikke risikere at møde Aanden i Mørke, hvis den muligvis skulde være blevet forsinket), Lyset i Stuen slukkes. Døren bliver lukket, og han lister sagte bort.

— — Alt er atter stille som før. Dog høres fra Tid til anden en Natravns Triller og en ulykkelig Hankats smægtende Serenader. Sidstnævnte bringes imidlertid — ved en Spand Vand fra et Sovekammervindue — snart til Tavshed. — — Maanen staar op over en slumrende Jord. — — — — —

Mit kommende Erhverv.

Naar jeg bliver stor — —

Fra vore første Skoleaar erindre vi vist alle ovennævnte Strofe, der danner Indledning til et kendt Børnerim, og sikker husker vi ogsaa alle den Interesse, vi følte for disse mange forskellige Livsstillinger, tænkte sig at blive Brandmajor eller Lakaj!

Tiderne gik, vor barnlige Begjæstring for Livsstillingerne med de fine Uniformer forandrede sig til en mere nøgtern Eftertanke af det store Problem: hvad skal jeg være, naar jeg bliver voksen?

Der er vel ingen Tvivl om at netop dette Problem beskæftiger den ældre Del af den skole søgende Ungdom i en meget høj Grad.

Vor Skole leverer, kan man sige, hele sit Elev-Kontingent til følgende Erhverv: Studierne, Etaterne og Handelen; hvilke af disse, der er mest at foretrække, bliver jo altid et meget vanskeligt Spørgsmaal at besvare, enhver Sag har sit pro et contra og sine Lys- og Skyggesider, og interessant er det i denne Forbindelse at notere, at de fleste voksne, man diskuterer dette Emne med, som Regel vil lade sig ytre med denne Udtalelse: „Nej, ung Mand, naar jeg skal give Dem et godt Raad, saa vælg en anden Stilling, end jeg gjorde, var jeg i deres Alder, saa vilde jeg være det eller det, saa da er intet Under, at vi unge i de fleste Tilfælde staar tvivlende og raadløse overfor det store

MAGNUS NIELSEN

SKOTOJ

STENGADE 48

TELEFON 499

CROME & GOLDSCHMIDT

HELSINGØR

Nordsjællands største Magasin
for Dameovertøj

Stort Lager af: KJOLETØJER
KLÆDEVARER KOSTUMESTOFFER

Spc. SENGE-UDSTYR

Husk altid

at købe

DANSK ARBEJDE,

naar det med Hensyn til Pris og Kvalitet staar paa Højde med det udenlandske.

Foreningen Dansk Arbejde,
Helsingør Afdeling.

Problem: mit kommende Erhverv.

Lad os da ganske kort se paa eventuelle Lys- og Skyggesider ved ovennævnte tre Hovedgrene af Erhverv.

Studierne. Gennem de senere Aaringer har Universitetet og Læreanstalten haft en mageløs Tilstrømning af nye Studenter, og man tør vel paastaa, at det vilde ikke være af det gode, om hele denne Strøm af unge Mennesker, der faar Studenterek-samen, holdt fast ved Studierne, da vi sikkert derved vilde faa ligesom en Overproduktion af lærde, men paa den anden Side, Universitetet aabner udmærkede Kilder for den, der føler sig virkelig kaldet til at udvikle sin Aand og sine Kundskaber til Fordel og Glæde for sig selv og sit Land.

Etaterne har stadig en mægtig Tiltrækning paa de unge; man mærker, at Ungdommen har en fast Tro paa den gode, faste Stilling med Pensionen, der vinker ude i Fremtiden; begge Dele er selvfølgelig ogsaa udmærket, men man maa ikke glemme, at den sikre Hovedpude, hvortil man hver Aften lægger sit trætte Hoved, kun er erhvervet igennem en forsaget Ungdom og en Knebling af det frie Initiativ.

Handelen fordrer ligesaa hvert Aar sit store Tribut af Ungdommen og har navnlig gennem de sidste Aar haft en enorm Tilstrømning, idet de store Gager, det forholdsvis frie og utvungne Liv har fristet mange, men man maa huske, at ikke

alle bliver Chefer og ikke alle faar den store Chance, man maa Aar efter Aar lade sig nøje med en Kontorists beskedne Stilling.

Jeg har nu gennem det foranstaaende søgt at belyse det store Problem: mit kommende Erhverv. Men som bekendt, fire Øjne ser mere end to, og to Hjerner finder som Regel mere end een, det vilde derfor i høj Grad Glæde mig, om flere af „Striks“ Læsere vilde give Deres Bidrag til at klarlægge det store —?

Filosof.

2 Indlæg.

At „Latinerne“ maatte rystes over at modtage en af saadan Vrede frysende Udfordring som den matematiske Matematikers, er ganske selvfølgelig.

Et af disse Væsener har da ogsaa i ædel Harme taget til Genmæle, idet han har sendt Redaktionen følgende:

Den matematiske Matematiker!

Et Svar behøves næppe til denne latterlige og barnlige Artikel, der stempler sin Forfatter som et ensidigt Brusb hoved, man snarere burde have Medlidenhed med end harmes paa. Jeg vil dog gerne trevle

lidt op i dette fanatiske Opraab for at forebygge, at nogen fremdeles skulde tro paa, at det er Alvor.

Indsenderen indleder med den aandrige, men forslidte Vending: „Man maa høre meget i *denne* Verden!“, hvilket kan friste en til at antage, at vedkommende sikkert er grebet af Spiritismen og allerede har hørt en Del fra en *anden* Verden. Mens andre Gymnasiaster holder Ideens Fane højt, giver Indsenderen sig til at sværge og flage for Matematikken og Fysikken (der menes Naturlæren), men samtidig har denne Aandskæmpe ikke Styrke til at holde Kemiens og Logikkens Bannere. Kemiens har denne *Matematiker* glemt, saa man maa haabe, at der er svoret en meget lille Ed for den, og Logikken ligger, som Redaktionen paapeger, allerede i Snavset for Indsenderen.

I Haabet om, at Matematikeren engang uden Latinen vil sande de gamle Ord

Non scholae sed vitae discimus.

undertegner jeg mig

log X.

* * *

Nedenstaaende Kampraab fra Anti-Afholdsmændenes Lejr er sendt os:

Man bedes venligt optage følgende:

Jeg tror ikke, der findes noget saa paagaende og paatrængende som Afholdsfolk, og „Striks“ har da heller ikke faaet Lov til at udkomme een eneste Gang, siden den ulykkelige Forening „H. G. A.“ kom til Verden, uden at den har indeholdt mindst et Par Spalter Afholdsgitation.

Jeg skriver ikke nærværende for „at tage Stilling til Spørgsmaalet,“ men jeg gør det som et svagt Forsøg, der dog sikkert er aldeles haabløst, paa at befri os alle for disse bundløs kedelige og højst interesseløse Indlæg. — Man skulde dog snart tro, at d'Hrr Afholdsfolk eller rettere den Herre Afholdsmænd (der er her en udmærket Anvendelse af oldnordisk Ental og Total) efterhaanden var blevet klar over, at den Sag *ikke* interesserer og, absolut givet, aldrig vil komme til at interessere Gymnasiet over en Dørtærskel.

Jeg ved nu godt, at jeg i næste Nummer af „Striks“ vil faa en 2—3 Sider lang Udgydelse om, at jeg ikke har den mindste „*Forstaaelse af Afholdsspørgsmaalets sociale Betydning*“, og at jeg ikke vil være med til „*at hjælpe de Tusind i mit Samfund, som lider uskyldigt under Alkolmisbrugen*“. Kort sagt, jeg indser saa godt, hvad jeg — og hvad for Resten alle „Striks“'s Læsere — ud-

SKOLEBØRN

ekviperes godt og billigt
i Helsingør Trikofage
& Børne Udstyrsforretn.
Bjergegade 6
LOUISE ØRNTOFT
Telefon 617

A. J. Ohland. Telf. 244
GLARMESTER. Priv. 649

Stjernegade 10. :: Helsingør.
Grundlagt 1820.

Import af Spejlglas, Spejle, Bly-
mosaik, Indramning, Portrætram-
mer, Gardinstænger, Raderinger,
Gravure-Skulptur, Tapeter,
Rullegardiner.

Billigste Indkøbssted for
Cykler og Tilbehør, Lygter,
Lys og Carbid.
Lommelamper og Batterier.

Joh. Andersen,

Motor- & Cykleforr. Mek. Værksted
Stengade 15 — Tlf. 819.

Bedste Reparationsværksted.

Skoleuhre :: Tegnebestik

NIELS PETERSEN
Uhrmager & Guldsmed

Tlf. 356 :: Helsingør :: Tlf. 356

**HELSINGØR FOREDRAGS-
— FORENING. —**

Medlemmer optages hos Læder-
handler Nielsen, Olaigade 40 eller
Sagfører Rendal.

Kontingent: 1 Kr. aarlig.

sætter mig for i næste „Striks“; men jeg tager med Glæde Stormen — dersom det blot var den sidste.

Summa summarum:

„Lad os være fri for mere Afholdsagitation her i „Striks“. Naar jeg siger dette, *ved* jeg, at de 99 % af mine Kammerater er fuldstændig enige med mig. Med Haabet om, at Redaktionen vil føje sine Læsere paa dette lille Punkt, er jeg
en Læser.

Gymnasiebal.

Der er, Spansk Syge og Lukning til Trods, nedsat en Komité for dette Aars Gymnasiebal med *Lyngbye* og *Eva Sundby* som Medlemmer. Vi mener at kunne udsætte en nærmere Meddelelse og Omtale til Julenummeret; Forholdene vil sikkert kræve Ballets Udsættelse til efter Julen, derpaa gaar Meddelelser fra Kilder, vi betragter som paalidelige, i alle Tilfælde ud.

* * *

Vi har modtaget følgende:

Der er to Mennesker i Gymnasiet, der har faaet noget ud af Epidemiferien. Allerede i dens Begyndelse, da andre benyttede Tiden til at dyrke egne Interes-

Sløjdsave

Sløjdhøvle

Sløjdjern

Udskæringslave

Savblade

Udskæringstræ

Stort Udvalg hos

VIGGO SEIDENFADEN

Stengade 61

HELSINGØR

H. DAHM NIELSEN

Cigarforretningen

„Strandborg“

P. P. Nørregaard

Bogbinderi — Papirhandel

Stengade, ligefor St. Annagade

Telf. 259

Telf. 259

ser, var de ivrigt paa Færde den ganske Dag med at forberede os andre Glæde og Fornøjelse. Ikke sandt, kære Læser, det er prægtigt gjort: i Stedet for at benytte Fritiden som Fritid, arbejdede de i den til vort fælles Bedste, nemlig med Forarbejder til — Skoleballet. Det er saa meget mere beundringsværdigt, eftersom ingen andre vilde hjælpe de to opofrende Sjæle, der uden Hensyn til Smittefaren fo'r rundt til (næsten) samtlige Medlemmer af Gymnasiet for at faa dannet Tremands-Komiteen. Forgæves.

Logikken i Lyngbys Ræsonnement er ubestridelig: Skoleballet afholdes i Ferien, der er gaaet nok Tid foruden. Ved Siden af kan vi jo vise, at vi, Elever i Helsingør Latinskoles Gymnasium, ikke er bange for saadan noget som Sygdom, naar det endelig gælder. Evas Tankegang siges (mærk min forsigtige Udtryksmaade) at være en Glæde over Fredsudsigterne.

Ingen vilde lokkes af dette, ingen vilde have Ulejligheden for andre. Det er næsten lumpent, hvad siger Du, Lyngby?

Naa skal vi give dem, Eva og Lyngby, et Leve med paa Vejen for deres opofrende Arbejde. Tre korte og saa det lange; naa, vil I ikke være med?

Bi-ba-bu.

Af Pladsmangel har vi maattet udskyde Fortsættelsen af „Rejseminder fra Verdenskrigens Udbrud.“ Red.

Af Skolens Dagbog.

Den ufrivillige — maaske ikke uvelkomne — „spanske“ Ferie blev af en lidt længere Varighed, end det var ønskeligt. Skoleaaret 1918—19 blev et kort Arbejdsaar, idet vi nu med Epidemiferien har faaet endnu en „Sommerferie“ — d. v. s. 6 Uger — alt ialt 3 Maaneders Ferie, foruden kommende Fritidage, som Jul, Paaske og Pinse. Man maatte mene, at Examen til Sommer bliver svær at opnaa, grundet paa den megen Frihed, men det vil sikkert trøste mange at høre, at det forlyder, at Fordringerne for de forskellige Klassers Vedkommende vil blive sat noget ned. For Examinandernes Skyld maa man haabe det.

*

Stakkels Ordførere! Hvor har I maattet arbejde i Ferien! I har været Plakatmænd, Bybude og Bureauchefer, der idelig er blevet ringet op, selv inden Kl. 10 Morgen, naar I sov de uskyldiges Søvn. Modtag derfor paa denne Maade *min* dybtfølte Tak for alt, hvad I har bedrevet. — Lykkelige de, der ikke har været Ordførere i denne Omgang.

— eir —

*

Hørt i en af 1. Mellemlklasserne. Der eksamineres i Saa-gærne; en Elev svarer: „Og saa er der Gunløg den ormstukne!“

Alle de sidste nye

✻ **Bøger** ✻

er nu paa Lager

Bestillinger paa Julehæfter
modtages

Ebba Strøberg's

Bog-, Papir- & Musikhandel.

Stengade 56. — Tlf. 332.

Helsingørs hvide Flip

ved C. Manley Madsen

Bjerggade 3 Telefon 417

Største Udvalg i

Herre Lingeri : Under-
beklædning

hatte : Stokke : Handsker m. m.

Støt vore Annoncører!

Amatørfotograf-

Magasinet

Stengade 30 :: Telefon 767

anbefaler sig med

alle fotografiske Artikler

samt

Fremkaldelse og Kopiering

af Plader og Film.

KAI HØITE

UR- OG INSTRUMENTMAGER

FOTOGRAFISKE

ARTIKLER

KODAKS

PLADER OG FILM FREMKALDES

OG KOPIERES

Husk Helsingørs billigste

Cycleforretning

Bindingsværkshuset

Stengade 20.

Averter i „Striks“!

EINER OLSENS

Materialhandel

Stengade 58 Telefon 2

HELSINGØR.

Cykler, Motoreykler, Automobileer

Thor Krøier

Stengade 8 Helsingør

Tlf. 129 :: privat 279

== Køb „STRIKS“! ==

Fens Møllers

BOG-, PAPIR- OG KUNSTHANDEL.

Tlf. 128 Helsingør. Tlf. 128

ALLE SKOLEBØGER
 ===== OG =====
 SKOLEREKVISITTER

===== BODELSEN OG VEJBY-NIELSEN. =====
 MAGASIN DU NORD. *

H. C. Bronée

Uhr- og Instrumentmager

Aut. elektr. Installatør

ved Helsingør Elektricitetsværk.

Bjergeg. 8 Telefon 61

H. ANDRESEN

Juveler og Guldsmed

Stengade 47

Telefon 532

	10 Øre pr. Nummer
„Striks“ koster: For Skolens Elever:.....	30 Øre pr. Kvartal
	1,00 Kr. pr. Aar
For Postabonnenter i Helsingør og Omegn:....	1,30 Kr. pr. Aar
For Postabonnenter andre Steder:	1,50 Kr. pr. Aar

„STRIKS“ udgives af H. G. mn.

Redaktører: ERIK RAMBERG og SVEN TILLGE-RASMUSSEN.

Regnskabsfører: ERIK LEISNER.

Trykt i L. H. Andersens Bogtrykkeri, Helsingør